

galt, med nogen som helst Ret skal kunne komme og paaberaabe sig, at de har gjort det efter Opmuntring, Opfordring eller Tilskyndelse fra Lovgivningsmagts Side.

Med Hensyn til de Ændringer, det foreliggende Lovforslag indeholder i Forhold til den gældende Lov, har jeg ikke meget at bemærke. At Befordringsgodtgørelsen forhøjes for Amtskommissionernes Medlemmer, synes mig meget rimeligt, og at Beløbet til Erhvervelse af Leje- og Fæstehuse forhøjes fra 250,000 til 500,000 Kr., finder jeg er meget formaalistjænt. Jeg synes oprigtigt talt, det er et ganske udmærket Forslag, den højtærede Minister her har fremsat. Derimod anser jeg ikke den af Folketinget vedtagne Ændring til § 6 angaaende Jord i offentligt Eje for at være heldigt affattet. Jeg har ikke noget at indvende imod, at naar der til Husmandsbrug erhverves Jord, som allerede er i offentligt Eje, skal Købesummen blive indestaaende, og at der derfor svares en fast årlig Pengeafgift. Men jeg ser ikke rettere, end at saaledes som Bestemmelserne derom er truffe ved den Affattelse, som Lovforslaget har faaet i Folketinget, kommer de til at virke som en Tvangsbestemmelse og som en Tilsidesættelse af de Myndigheder, som denne Jord i de enkelte Tilfælde sorterer under. Det synes jeg ikke, der er nogen Anledning til, saa meget mindre som vi for Tiden har et Forslag fremme i Rigsdagen om Jord i offentligt Eje. Men jeg skal ikke omtale dette Spørgsmaal nærmere; det vil kunne drøftes mere udførligt, naar Sagen kommer til Behandling i et Udvalg.

Jeg vil saa, inden jeg slutter, rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Jeg har før gjort opmærksom paa, at det Tab, som Staten har haft ved disse Udlaan, var meget ringe, og at der ikke var nogen Grund til at tillægge det særlig Betydning. Derimod mener jeg, at det vilde være af ikke ringe Interesse, om vi kunde faa en Opgørelse, en Oversigt over, hvor stort det Rentetab har været, som Staten i alle disse Aar har haft ved Udlaan til Oprettelse af Husmandsbrug. En saadan Oversigt, antager jeg, maatte kunne udfærdiges i Finansministeriet eller gennem Statistisk Departement. Jeg tror, det vilde være af nogen Interesse at kunne se, hvor stort dette Beløb er. Det samme tror jeg gælder med Hensyn til de Administrationsudgifter, som Staten har haft ved denne Lov. Oplysningerne herom vil formentlig kunne erholdes ved Gennemgang af Statsregnskaberne, og jeg vil hen-

stille til den højtærede Minister, om han ikke mener, det vil være heldigt at faa en Opgørelse ogsaa for disse Udgifters Vedkommende.

Til Slutning vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han mener, at vi fremdeles uden Betænkeligheder kan fortsætte med at yde den Slags Laan, som der er Tale om, til en Rente af 4 pCt., naar Staten skal betale 5 pCt. for de Laan, som den optager, og Staten optager som bekendt for Tiden ret store Laan af og til. Jeg vil gerne høre, hvorledes den højtærede Minister ser paa dette Spørgsmaal. For øvrigt skal jeg saa anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Piper: Det er i Henhold til § 26 i den gældende Lov, at dette Lovforslag nu foreligger til Revision, idet Lovens Virketid ophører i 1918. Jeg har haft Lejlighed til gentagne Gange tidligere, naar denne Lovgivning har været til Revision, at udtale min Tilslutning til det, der ligger til Grund for den, og jeg kan gøre det samme i Dag. Saaledes som Lovforslaget er forelagt af den højtærede Minister, indeholder det faa Ændringer, idet Ministeren væsentlig har taget de Ændringer, som er foreslaaede af Husmandskommissionen. Til disse Ændringer, hvis vigtigste Bestemmelse er, at Vurderingssummerne hæves fra 8,000 til 10,000 Kr. under almindelige Forhold og ekstraordinært fra 10,000 til 12,000 Kr., kan jeg give min Tilslutning under Hensyn til de for Øjeblikket stigende Jordpriser. Ligeledes til Bestemmelsen om, at Summen 250,000 Kr., der er til Raadighed til Erhvervelse af Lejehuse, sættes op til 500,000 Kr. De andre Ændringer, der er foreslaaede fra Ministerens Side, er jo af mere underordnet Karakter, Forslaget i § 13 om at hæve Summen fra 7,500 til 9,000 Kr. er en Konsekvens af de tidligere nævnte Forslag.

Loven har jo, som det blev udtalt af det ærede Medlem, som nylig havde Ordet (Ole Hansen), virket godt. Det ærede Medlem var inde paa nogle Betragtninger, som jeg har været inde paa, naar jeg tidligere har haft Ordet, idet jeg nemlig har henpeget paa den Situation, som kunde komme, naar de forædlede Landbrugsprodukter sank i Pris. Det er noget, man maaske ikke har tillagt saa stor Betydning for 3 og for 6 Aar siden, da Loven var til Revision. Under de Forhold, hvori vi lever for Øjeblikket, kan det maaske staa som en mere truende Eventualitet. Der-